

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XVIII
Nr. 849
Vineri 6 mai
1966
4 pag. 25 bani

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

CÎNT DE SLAVĂ PARTIDULUI

Plecăți-vă urechea și ascultați. Auziți? Pămîntul acesta străvechi românesc poartă în el rezonanța faptelor și năzuințelor întregului popor, pornind din adîncul veacurilor și avîntîndu-și florile roșii spre înlăuntrul viitorului.

Răsună acum pămîntul fără noastre de urale înălțate de întregul popor la marea sărbătoare — aniversarea celor 45 de ani de la crearea partidului.

Se aude glasul muncitorului: „Partidul comunistilor e însăși viața mea, inima-mi înflăcărată; el a personificat conștiința mea de clasă, în el se află izvorul și marea forță meae, care creează astăzi, în patria liberă, valorile socialiste. Datorită partidului, eu — creatorul marilor valori ale lumii contemporane — am devenit și stăpînul acestor valori, stăpîn în fabricile și uzinele care făuresc bunăstarea și țaria fărăi întregi, creatorul viitorului mereu mai luminos al poporului!”

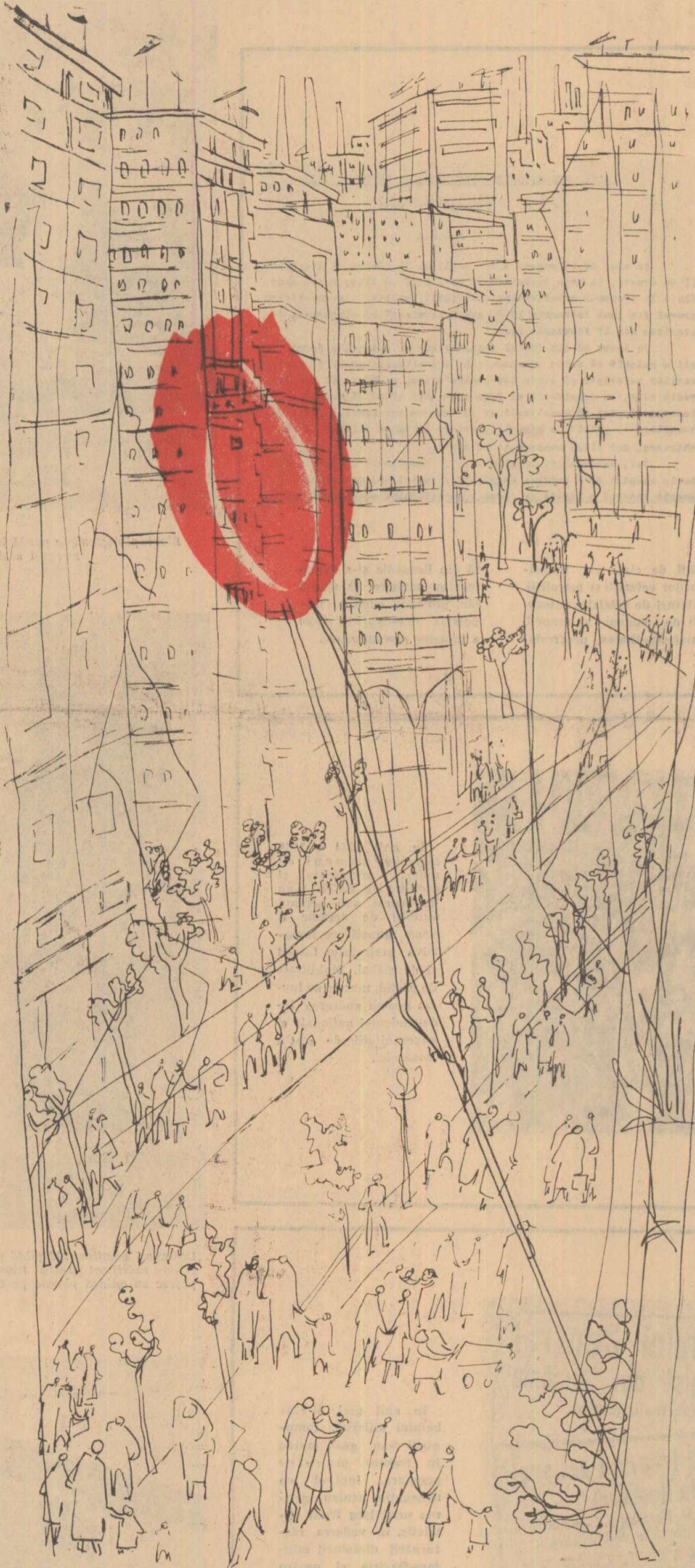
Rostește țărăniul: „Am cerut pămînt și tot pămîntul este astăzi al celor care-l muncesc. Mi-e pîinea pe masă albă, strălucește lumina în casa nouă, sănătoși sînt copiii. Nici n-am cîntat mîșină atît de multe și de puternice cum sînt cele care-mi asigură muncă și nici nu gîndeam că știința îmi va umple și pîinea hambarele. Pentru toate cîte s-au făcut mulțumesc cu adîncă recunoștință partidului și-i menesc tinerețea cea fără bătrînețe!”

Gîndește intelectualul: „Știința mea, creația gîndirii mele au fost ridicate de partid pe treptele cele mai înalte ale apăsătorii poporului. Toate visele pe care le-am pus în planuri și calcule au căpătat înfăptuirea unor uriașe cetăți industriale, șantiere, orașe noi. Și tot mie mi-a încredințat partidul sarcina să pregătesc pe constructorii viitorului, să făuresc în școli minți, voințe, caractere. Mi-a încredințat mișcările fragede — nădejdele de mine ale țării și mi-a spus: „Condu-i prin codrii de aur și nestemate al științei, ajută-i să culceagă cele mai frumoase din fructele spre care năzuiesc, pentru ca din ele să crească noi păduri, mai falnice, mai semete!”

Se-nalță cu sunet cristalin glasurile de copii: „Nu este în lume pămînt mai plin de grijă și de dragoste decît partidul. Serin e cerul copilăriei noastre, luminos și plin de bucurii anii de școală!”

„Visează, îndrăznește, mi-au spus comunistii, și îndrăznește, mi-au spus comunistii, să pînă toate faptele lor sînt rampe de lansare a visurilor mele spre viitor — gîndește tinărul. Ne-am avîntat spre înalt și am izbindit. Vă amintiți? Sîntem prima generație care a primit cravata roșie ca simbol al încrederii comunistilor. N-am împlinit încă 30 de ani. O viață întreagă se află înaintea noastră și o vom consacra strădaniei continue de autodepășire, de desvîrșire!”

Nutrește întreg poporul gînduri de fericire, înfăptuire și vîntoare. Înălțîm și își cîntă înfăptuirile cu glasul păsării măiestre, care a umplut lumea prin neînchipuita lui frumusețe. Iar cîntul acesta, ca și înfăptuirile, ca și visele, ca tot ce înseamnă astăzi în lume România, înfrunghiează sufletul fierbinte al PARTIDULUI.

Desen de TIA-PEETZ

Un monument mai trainic decît bronzul

Am stat de numeroase ori și am încercat să refac, din ceea ce-mi e-vocabu documente, fotografii și exemplare îngălbenite de vreme ale ziarelor ilegale de partid, acea forță plină de înflăcărare și abnegație față de proprie luptătorilor comunisti. Și de fiecare dată cea mai frumoasă, cea mai patetică trăsătură de caracter mi s-a părut a fi neîmpugnabila capacitate de a visa, de a privi viitorul.

Pe vremea aceea Prometeu era înălțat la Doftana și Mîslea, la Jilava și Caransebeș, la Văcărești și Tg. Jiu, dar acum ne este dat tuturor să înțelegem și să vedem că sub templele arse de gînduri ale comunistilor se prefigura, în nopțile lor de veghe, arcul de beton armat al hidrocentralei de la Bicoz, uzinele

hidroelectrice de la Sadu și de pe Bistrița, combinatele industriale de la Slatina și Ișalnița, de la Săvinești și Borzești, de la Turmu Măgurele și Făgăraș, uzinele de strunguri, fabricile de pîine, de mobilă și de zahăr, noile linii ferate și noile șosele, orașele tinere, școlile noi și noile centre universitare.

Admirînd ceea ce s-a realizat la noi într-un timp istoric scurt, mulți străini consideră că este vorba de un miracol. Dar dacă există minuni, atunci lucrul cel mai minunat este faptul că partidul nostru, descătîșind formidabila energie creatoare a poporului, a realizat într-o țară spoliată de burghezo-moșierime și secătuită de război, un monument de o superbă frumusețe, mai trainic decît bronzul. A dat în stă-

pînirea poporului avuțiile materiale și spirituale ale acestui străvechi și binecuvîntat pămînt, a alungat definitiv bezna neștiinței de carte din satele noastre, a înfrumusețat și înobilat țara cu o splendidă rețea de învățămînt și cultură, a îmbogățit peisajul ei cu un uriaș sir de uzine, fabrici, ateliere și întreprinderi economice, unele în domenii fără precedent în istoria noastră, cum ar fi atomica, fizica atomică, chimia materiilor plastice, industria de mașini și agregate, industria de nave maritime etc. Istoria poporului nostru a înscris multe nume de personalități proeminente. Pomenim acum numele lui Traian Vuia și Aurel Vlaicu, al inginerului Leonida, al lui

Teclu și Longinescu, al lui Anghel Saligny și Victor Babeș. Ea a consemnat, la fel, dintotdeauna geniul creator al poporului ținut odinioară sub obroc, ignorat și minimalizat, cu toate că Miorița se înscrie printre marile monumente poetice ale umanității, iar orice poartă de lemn, din Maramureș pînă în Oltenia, schițază coloana brîncușiană a infinitului. Un singur lucru trebuia să se mai împlinescă, în sensul istoric, pentru ca uriașul potențial al poporului să-și afele împlinirea. Treb'ea, anume ca poporul să-și regăsească min-dria și demnitatea, trebuia să se deschidă larg ferestrele creației. Și acest lucru s-a împlinit datorită uriașei forțe politice reprezentate de Partidul Comunist Român. Prin activitatea sa tenace și clarvăzătoare,

prin patriotismul său luminat, prin faptul elementar că el însuși își trage propria-i forță, întocmai ca le-gendarul Anteu, din pămîntul patriei, Partidul Comunist Român a realizat ceea ce perfect și indiscu-tabilă legătură cu poporul atât de caracteristică orînduirii noastre socialiste.

Este un prilej de nemărginită mîndrie și recunoștință, de încredere în viitor, să vezi că aspirațiile cele mai sfinte ale poporului găsec un ecou atît de profund în munca de zi cu zi a partidului, în proporțiile și splendoarea vastului monument pe care-l edificăm aici, la Carpați și la Dunăre, ridicînd pe noi culmi genul a două milenii de muncă, de istorie, de luptă și de viață.

PETRU VINȚILA

rea vastului program de măsuri elaborat de partid în domeniul învățămîntului a dus la transformarea acestuia potrivit noilor cerințe ale economiei și culturii socialiste. Prin îndeplinirea sistematică a acestui program, sub conducerea partidului, prin folosirea tradițiilor progresiste ale școlii românești, învățămîntul a devenit o pirgă de bază a revoluției culturale, aducînd o contribuție de cea mai mare însemnătate la formarea omului nou, cu o pregătire științifică multilaterală, cu o conștiință înaltă, comunistă. Principalul izvor de cultură și factor de civilizație, — așa cum a caracterizat-o tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., în Raportul prezentat la cel de-al IX-lea Congres al partidului — școala noastră înarmază tinerele generații cu principiile fundamentale ale științei și tehnicii moderne, le formează concepția materialist-dialectică despre lume, le cultivă dragostea pentru muncă, le formează deprinderi pentru activitatea practică, realizează educația lor complexă.

Punînd în fața învățămîntului țeluri înalte și nobile, îndrumîndu-l în realizarea lor, partidul a creat în același timp condițiile materiale și spirituale necesare desfășurării cu succes a procesului instructiv-educativ. Învățătorii și profesorii muncesc astăzi în școli moderne, cu săli spațioase, cu laboratoare bine utilitate. Fondurile alocate nevoilor învățămîntului au sporit simțitor de la an la an, ajungîndu-se ca în perioada actualului plan cincinal să se investească în acest scop peste 3,5 miliarde lei. Nu este zi în care, în paginile ziarelor, să nu vedem imaginea unei școli noi, a unui laborator nou, a unei noi săli de sport. Orînde se înalță un cartier, o uzină, un șantier apare, ca un însoțitor ne-lipsit, și școala. Și aproape că nu este sat care să nu fi fost înzestrat cu o nouă clădire școlară. La fiecare început de an își deschid porțile zeci și zeci de noi școli înzestrate cu mobilier modern, cu aparate și instrumente, cu planșe și hărți, cu filme și magnetofone menite să facă lecțiile mai valoroase, mai eficiente. La fiecare început de an pe toți elevii școlilor generale și ai liceelor li s-așteaptă, rînduite pe bănci, manualele școlare — dar de preț al partidului. Și la fiecare început de an pășesc pragul școlii noi și noi contingente de învățători și profesori care, alături de generațiile de dascăli mai vîrstnici, îndeplinesc cu cîinste sarcinile nobile ale instruirii și educării tineretului.

Bucurîndu-se de prețuirea deosebită a partidului, a întregului popor, cadrele didactice au condiții de viață și de muncă tot mai bune, sînt înconjurat de grijă și atenție. Ca urmare a hotărîrilor partidului, în decursul ultimilor ani salariile oamenilor școlii au cunoscut de 3 ori sporiri substanțiale. Pentru cadrele didactice care și desfășoară munca în condiții deosebite există un sistem de compensare suplimentară prin acordarea unor indemnizații speciale.

O grijă deosebită se manifestă față de tinerele cadre nou numite în învățămînt, atît în privința îndrumării lor profesionale cît și în asis-

gurarea condițiilor de muncă și de viață. Tinerii învățători și profesori primesc încă din primele zile de funcționare o indemnizație specială egală cu un salariu, iar organele locale le asigură locuințe corespunzătoare, se îngrijesc de aprovizionarea lor cu combustibil etc. Pentru școlile, pentru organele locale de stat, pentru școlii primărie sărbătorească a tinerilor învățători și profesori a devenit o adevărată tradiție, care inaugurează începutul de activitate didactică într-un climat de înaltă prețuire. Acest climat în-tărește cadrele didactice de-a lungul întregii lor activități, mar-cînd la fiecare 30 iunie, „Ziua Învățătorului”, o sărbătoare nu numai a școlii, ci a întregului popor.

După munca plină de dezvoltare din cursul anului școlar, cadrele didactice primesc un concediu plătit egal cu vacanța de vară a elevilor. Ele pot să-și petreacă acest concediu, beneficiind de numeroase înlă-nesiri, în cele mai pitorești stațiuni balneoclimaterice, participă la excursii, la drumeții, vizitează obiective industriale, muzee, monumente ale naturii etc. De asemenea, împreună cu toți oamenii muncii din patria noastră, personalul didactic se bucură de un nivel înalt de asistență socială, asigurată pe seama statului. În cadrul asigurărilor sociale de stat, învățătorii și profesorii beneficiază la nevoie de îngrijiri medicale gratuite, atît pentru ei cît și pentru familiile lor.

Creînd învățătorului, profesorului, condiții tot mai bune de viață, partidul se îngrijește continuu și de perfecționarea lui profesională. S-au organizat examene pentru acordarea gradelor didactice, cursuri, cursanțuri, sesiuni de comunicări științifice, activități metodelor etc. Cadrele didactice din țara noastră li s-au creat largi posibilități să studieze în mod organizat știința marxist-leninistă, să cunoască în a-dincime politica partidului nostru.

Pentru rodnică lor activitate, pușă în slujba poporului, slujitorii școlii sînt decorați cu ordine și medalii, li se conferă titlul de „învățător emerit” sau „profesor emerit”. De asemenea, un mare număr de învățători și profesori cu activitate meritorie au fost aleși ca deputați în Marea Adunare Națională, în sfa-turile populare regionale, raionale și comunale.

Schimbînd din temelii structura țării noastre, făcînd o nouă fizionomie României, Partidul Comunist Român a creat și o școală nouă, pe dimensiunile noii societăți socialiste. Învățătorul și profesorul acestei școli se bucură de înalta apreciere a partidului și a întregului popor. Griji și prețuirii partidului, cadrele didactice îi răspund printr-o muncă avîntată spre a asigura tinerei generații o temeinică și multilaterală pregătire pentru viață. Sub semnul acestui angajament întîmpină oame-nii școlii, stăpînii de bucuria atîtor mari înfăptuiri, aniversarea a 45 de ani de la înfăptuirea glorioasă al par-tid al comunistilor din România.

ONIȚA GLIGOR
președintele Comitetului Uniunii
Sindicatelor din Învățămînt și
Cultură

PARTIDUL — STEGAR AL LUPTEI PENTRU INFĂPTUIREA NĂZUINTELOR POPORULUI

CU ELEVII LA LOCURI ISTORICE

Partidul Comunist Român, plămădit în focul unor mari bătălii de clasă, își desfășoară de 45 de ani activitatea sa plină de abnegație pentru libertatea și fericirea poporului, pentru cucerirea și întărirea puterii populare, pentru construirea socialismului și desăvârșirea construcției socialiste. Ridicând pe o treaptă superioară lupta poporului pentru îndeplinirea năzuințelor sale de veacuri, partidul comunistilor a devenit, încă de la crearea sa, stegarul independenței naționale și al libertății sociale a țării.

Prezentăm în această pagină documente și fotografii evocând activitatea patriotică, plină de eroism a P.C.R., desfășurată în perioada anilor 1921 — 1944. O parte din textele fotocopyate și din celelalte ilustrații vorbesc despre activitatea partidului în mijlocul intelectualității — în primele rânduri ale căreia s-au aflat numeroși învățători și profesori — despre participarea acestora, sub conducerea partidului, la lupta pentru independența reală, deplină a țării, împotriva exploatarei sîngeroase și a războiului, pentru viitorul socialist al României.

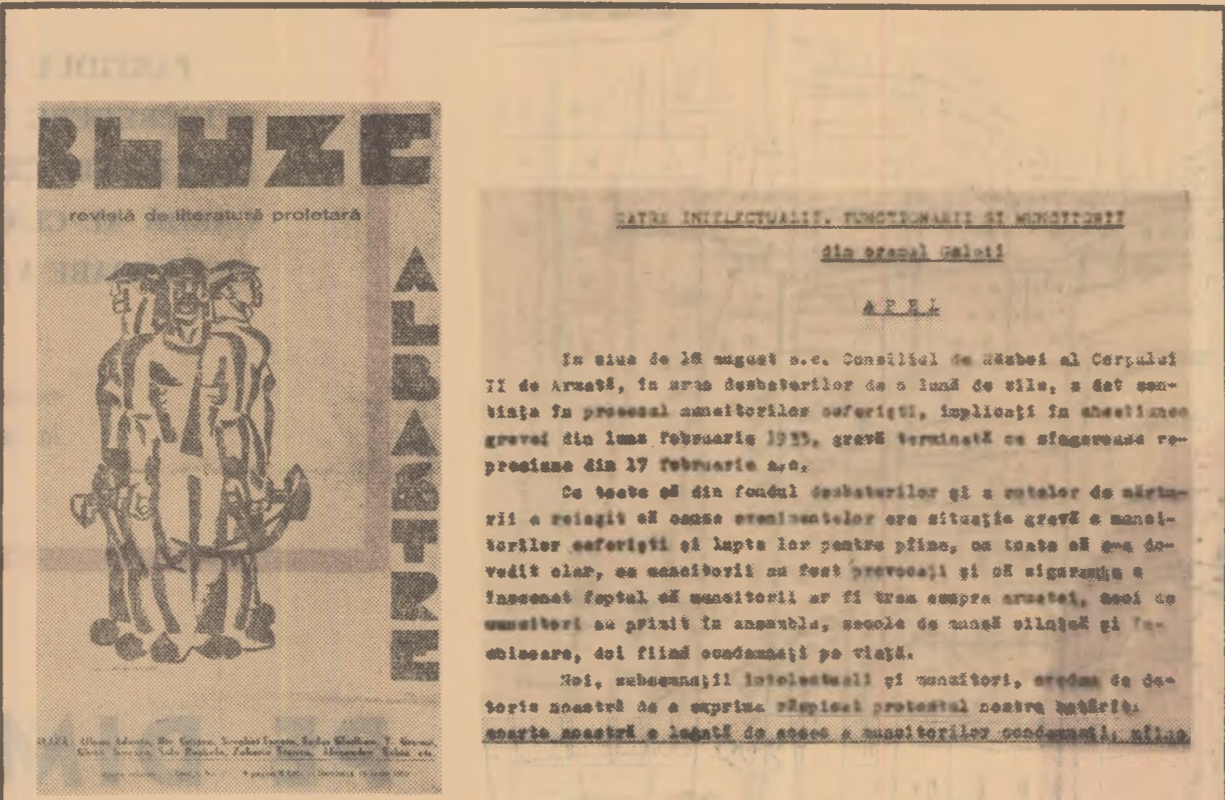

Contra terorii albe din România!
APEL
CĂTRE POPORUL MUNCITOR DIN ROMANIA!
Muncitori, țărani, intelectuali, toți cei care lucrează la ora o și saie!
Tovarăși și fraților!

Veșnic în guvernul general! Aveți o a fost semnalul unei ofensive noi a oligarhiei și reacției, semnalul unui nou val de teroare albă împotriva clasei muncitoare din România.

Neamțul așezat și zecii și sute de muncitori și țărani, cari lucrează pentru organizarea clasei lor, pentru condiții mai bune de muncă și pentru pămintul, pentru un trai mai onest și în bucuria Siguranței și ale Paștelui sunt mătura și schingiul în mod invidios, Comisia de Rezoluție sunt în poziție de funcție, zădărnici de a nu de înclinașcă asupra și cei mai buni ai poporului.

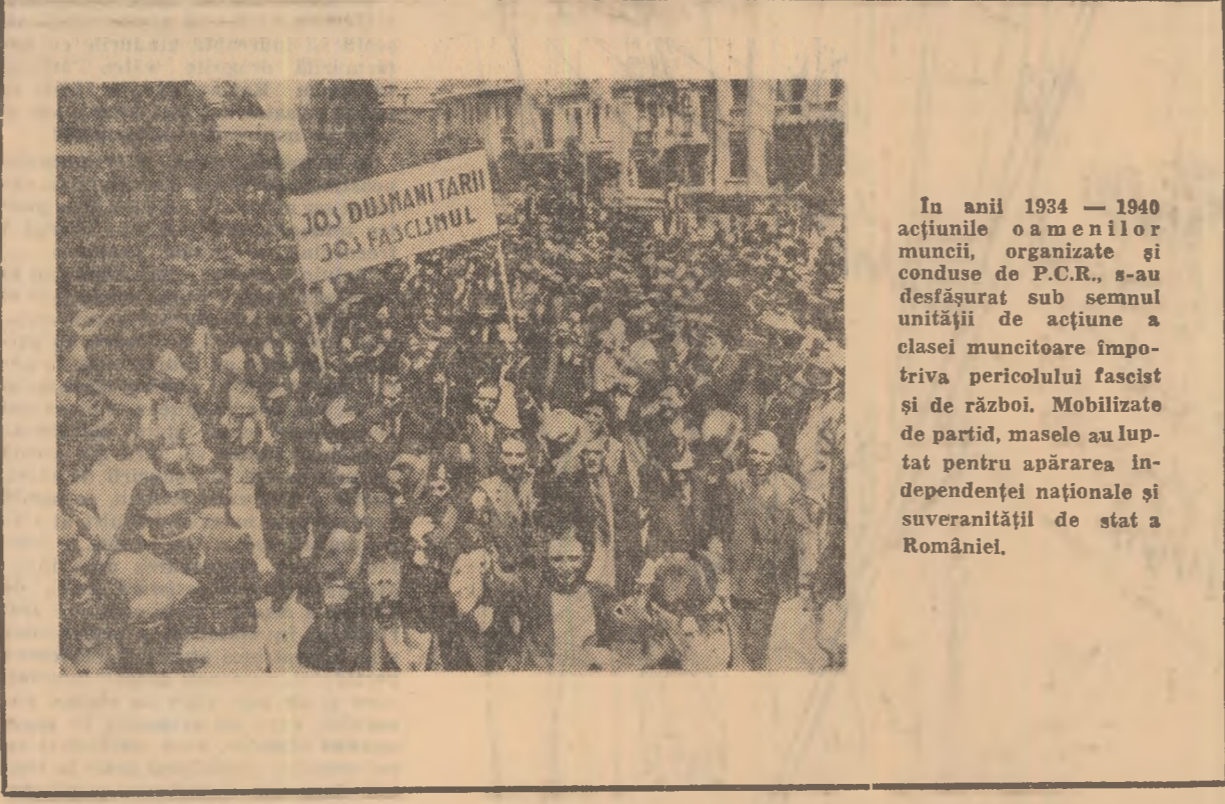
Pe de altă parte, în țara noastră, clasele și organizații revoluționare și luptă lor război lozangii și mai hotărât în izbucnirea revoluției și împotriva acestor dar sistematice pe țară și sări prin război și război de luptă politică, săvârșindu-le mereu de a recurge la arma împotriva de greva forței. În afară de lupta de Siguranța, sub ordinul guvernării, organizarea unitărilor și elevarea a coeducației noi și cei mai buni.

Răspunzând chemărilor P.C.R., masele muncitoare de pe întreg cuprinsul țării și-au manifestat vigoarea prin numeroase acțiuni, solidaritatea cu eroicele bătălii de clasă ale muncitorilor ceferiști și petroliști. Alături de celelalte categorii de oameni ai muncii, intelectualitatea progresivă din România și-a exprimat cu hotărâre la rîndul său, protestul energic împotriva înăbușirii în sine a luptelor revoluționare.

Către muncitori, țărani, funcționari și populația nevoasă!

Valul urmas de exploatare și teroare albă împotriva clasei muncitoare și țărănești din România este în plină desfășurare. Acest val este înălțat de către oligarhia și reacția, care au găsit în guvernul general un suport și o protecție. Acești oligarhi și reacționari au găsit în guvernul general un suport și o protecție. Acești oligarhi și reacționari au găsit în guvernul general un suport și o protecție.

În anul 1934 — 1940 acțiunile oamenilor muncii, organizate și conduse de P.C.R., s-au desfășurat sub semnul unității de acțiune a clasei muncitoare împotriva pericolului fascist și de război. Mobilizarea de partid, masele al luptă pentru apărarea independenței naționale și suveranității de stat a României.

În perioada imediat următoare după crearea P.C.R. s-a afirmat ca un apărător consecvent al intereselor maselor populare și a condus lupta pentru satisfacerea revendicărilor lor. Cu toată lovitura grea primită prin scoaterea sa în afara legii, în primăvara

Apelul Comitetului Central al Partidului Comunist din România

Muncitori, țărani, intelectuali, patrioți!

Proiect de Platformă a frontului național democratic din România

Elaborat de Comitetul Central al Partidului Comunist din România și propus tuturor forțelor democratice

În condițiile avîntului cunoscut de mișcare muncitorească din România ca urmare a crizei economice din anii 1929—1933, în cadrul marilor bătălii de clasă desfășurate de masele largi populare împotriva încercărilor regimului burgeois-moscieresc de a ieși din criză pe seama oamenilor muncii, un rol principal l-au avut viguroasele acțiuni ale muncitorilor ceferiști și petroliști din ianuarie — februarie 1933. Rolul și sarcinile care reveneau P.C.R. în conducerea acestor lupte au fost expuse în numeroase documente de partid. În facsimil, coperta broșurii în care au fost publicate lucrările Plenarei C.C. al P.C.R. din octombrie 1932.

Elevii ploieșteni de gardă la unul din monumentele, care evocă trecutul eroic de luptă a partidului.

Doftana! Emoționantă pildă și simbol al eroismului celor care au luptat și s-au sacrificat pentru triumful ideilor comuniste. Elevii de astăzi pășesc cu adîncă pietate pe datele acestei cumplite „închisori” devenită acum muzeu.

Elevii privesc cu emoție imaginile care prezintă momente din lupta și jertfa neînfrîcătoare eroi ai clasei noastre muncitoare.

